

Log in lov. Dreyssnice se morajo dobro varovati, brestovo seme nabirati. Če je kaj posekanega ali polomljenega lesa še ostalo, se mora iz loga izpraviti. Gledati je treba, da gozdni požari ne nastanejo. Ptice roparice in mlade race se streljajo in zanjke nastavljajo.

Ali se ima puter že pri medenji soliti?

V naših krajih večidel te navade nimajo, drugače pa ravnajo na Angleškem, v Holandiji, Nemškem in po drugih severnih krajih. Smo sicer o ti stvari že v jedni prejšnjih številkih nekaj govorili, ker pa je puter ne le za gospodarstvo, ampak tudi v trgovini silno važna stvar, hočemo to stvar še bolj natanko si ogledati. Kakor smo že omenili, se po severnih deželah ves puter od najboljših do zadnje sorte poprek soli, med tem ko se v južnih naših deželah le tisti puter soli, ki je namenjen za to, da se dalj časa hranuje.

Da bodemo pa mogli razsoditi, katero ravnanje je koristnejše, poglejmo, kako sol na puter deluje.

Po soljenji se teža že napravljenemu putru nič ne poviša; kajti po soljenji se putru, kterega je treba dobro pregnesti, toliko vode odvzame, kolikor soli se mu je pridjalo.

Iz tega sledi, da ima soljen in nesoljen puter pri sicer enakih snovih in enakem medenji blizo jednako veliko meščobe v sebi, kakor to preiskave učenih možev kažejo.

Tekočina, ki se po soljenji iz putra izgnjete, pa obstoji iz vode, sirovine in mlečnega sladkora in nekoliko pridjane soli. Sirovina in mlečni sladkor ste pa tisti snovi, ki v navzočnosti vode razkrojitev putra, t. j. žoltanost njegovo najbolj podpirajo. Na tem spoznanji leži kuhanje masla, kjer se meščoba vse navzoče vode, sirovine in mlečnega cukra oprosti.

Po soljenji se putra res nekoliko manj napravi, ker se vse nemastne snovi izločijo, ali s tem pa postane toliko bolj trpežen, posebno tudi že zaradi tega, ker v njem ostala sol daljo razkrojitev zabranuje.

Ker se pa skoraj vsa jedila, h katerim se puter pri kuhanji jemlje, tudi solijo in večidel ljudi, ki puter sirov zauživajo, ga tudi solijo, zato taka navada naših krajev, puter ne soliti, ni prava in dobra, posebno tudi zaradi tega ne, ker se sol, če se puter že pri narejanji soli, tudi bolj jednako merno po celem putru razdeli. V toplejših krajih se vrh tega puter še bolj težko hranuje, kakor v hladnejših severnih.

Pa tudi za tistega, ki puter zmeta, je soljenje brz pri narejanji putra koristno, ker se po pridjani soli smetena rajši zmede, ker sol v mleku sirovino od meščobe ločiti pomaga. Soljen puter se pusti nekoliko časa stati in potem se še le pregnjete, kar vse nepotrebne in putru kvarne delke bolj popolno odpravi.

Konoplje se s soljo z velikim haskom gnjijo. Na oral se jemlje 30 funtov soli. Pridela

se več konopelj posebno pa se ta strošek poplača po veliko tanjšem in lepšem predivu.

Tržne novosti. Zrnje sedaj v ceni sploh stoji, ali celo pada, posebno ječmen, oves, turšica, tudi krompir in slama ležeta na nižje. Vse se zanaša na dobro letino. Pšenica velja v Peštu 3 fl. 90, na Dunaji 4 fl. 10 kr. v Varaždinu 4 fl. 30, v Mariboru 4 fl. 40, v Celoveci 5 fl. v Ljubljani 5 fl. 10, v Šoštanji 5 fl. 20, v Mahrenbergu 5 fl. 50 kr. Repno seme je v ceni poskočilo, ker bolhe na Ogerskem in Hrvatskem repico ali ogršico hudo pokončavajo. — Striženje ovčje volne se ravno koncu bliža, zato še nima trdne cene. Plačuje se po 160 fl. Živina, posebno goveja pridobiva na ceni. Vino pa popolnem stoji. V Mariboru se lansko vino za 80 fl. štartinjak le težko proda. Obetajo že samo 60 in 70 fl.

Na Bizeljskem pa, kakor slišimo, ga plačujejo po 100 fl. Kolje postaja čedalje bolj drago, 10—12 fl. tisoč. Drva mariborski spekulantji sedaj marljivo kupujejo po nizki ceni, da bodo poznej drago prodajali.

Sejmovi do 13. junija. 4. junija v Mariboru — 7. junija v Jurjevem kloštru, v Mariboru (živinsk), v Brezicah. — 8. junija pri sv. Martinu nad Slov. Gradcem, pri št. Miklauži na polji (Pri Sotli). — 9. junija v Pilštanji, in na Laškem. — 10. junija pri sv. Primoži pri Celji. — 13. junija na Blanci pri Sevnici.

Dopisi.

Iz Ljubljane. (Občni zbor banke „Slovenije“.) K občnem zboru zbralo se je danes v čitalnični dvorani 18 delničarjev, ki so zastopali 481 glasov. Trgovinsko poročilo poveda, da je vsled sklepa izvanrednega občnega zbora 17. avgusta pr. l. 15 % na vsako delnico doplačati, na 2337 delnic doplačalo, 1356 delnic pa je opravični svet moral kljub več dovoljenih vplačilnih obrokov neveljavnih spoznati. Škod se je v pretečenem letu plačalo 243. Račun kaže po kaduciranih delnicah še 278 fl. 28 kr. dobička. Opravični svet naznanja da kupona za to leto plačati ne bode mogel. Vendar pa na dobrem obstanu našega domačega zavoda sedaj več dvomiti ne smemo; posebno, ker se je nadjati, da vsi gg. delničarji bodo še znanprej naš zavod z vso svojo moralično močjo podpirali.

Za predsednika bil je soglasno izvoljen g. Miha Starè, grajščak v Mengšu, v opravični svet pa po odstopu nekterih gospodov ti-le gg. Andrej Jeglič, Peter Kozler, Valent Krišper, Fr. Potočnik, K. Rudež, dr. Poklukar, Peter Grasselli, Hugo Turk, Jože Zenari, za namestnike: Primož Ribničkar, J. Matevže, Pavel Skale, Drag. Florjan, za pregledovalce: Drag. Žagar, Luka Robič in

Janez Vičič in njih namestnike Jožef Lozar in Ant. Verhunc, sami možje, od katerih se sploh trdi, da so za ta posel najsposobniši.

Opravični svet se je že o tem pogovarjal, da se bo na to gledalo, kako bi se uni delničarji odškodovali, katerih delnice so se neveljavne spoznale, ker se trdno upa, da se banka v kratkem na trdne noge postavi. Po g. Kan. Urhu se je stavil prodlog, da se prihodnemu občnemu zboru prepušča, kako se ima eventualni dobiček obrniti, da se bo vsem ustrezalo in se bodo v tem smislu pravila spremenila. — Vidi se, da zdajšnji voditelji imajo resnično voljo pošteno in vsem na korist se žrtvovati. Ako bodo še naši agenti pošteno delovali in naši prijatelji domačega zavoda ne zapustili, smemo se res nadjati, da ta naš zavod v kratkem krepak postane, kakor tudi gosp. dr. Janez Bleiweis to izgovarja, ki zaupnico predlaga zdajšnjemu vodstvu banke s tem, da soglasno predloženi račun potrdi, kar se je zgodilo. —

Iz Slatine. (Opazka zastran dopisa v št. 21. „Sl. Gosp.) Ko sem bral v zadnjem „Gosp.“ omilovanje svojih sosedov in poročevalca, da se nauk za kmete v Ogrizekovi hiši ni delil v Sloveščini — me je sililo na smeh in sem si mislil samo: v Ogrizekovi hiši? Hvala Bogu tako daleč še nismo prišli! Saj se poznamo. Luca pozna nas kmete, ki ne trebimo v njegov rog, in mi poznamo Luceta, in vemo, da raje proda funt telefine po 10 kr., preden kaj slovenskega dopusti v svoji hiši. No pa tudi grof Gundaker nebi tega odpustil, katerega je volil za držav. poslanca. Luca namreč še tega greha ni storil, da bi bil kedaj volil Hermana in to zato ne, ker Herman baje Slovence ljubi; zato je Luca tudi kaj pisano gledal prejšnjega kaplana g. Antona, ki so nam kmetom radi kaj po slovenski povedali, česar še se hvaležno spominjamo; ravno drugače kakor je Luca učil. Včasih smo bogali Luceta, ter smo nemškutarili, včasih pa g. Antona in bili smo Slovenci. Pri zadnjih volitvah za držav. poslanca smo se držali g. Antona. Sedeli smo skupaj na dan volitve pri Lucetu, ter se spogovorili, da čemo z Lucetom potegniti. G. Anton so nas pa vse skupaj dobro poznali, ter na vse jutro prišli Luceta obiskat in potem šli z nami v Rogatec. Brez g. Antona, Mikuša in Žurmana — slava trojim možjem! — bi nas Luca gotovo bil opeharil z Gundakerjem. Luca z nami slovenski baranta, kedar je pa Bürgermeister, takrat pa le po nemški! Da ga le veseli nemškutarija! Ti pa ljubi sosed ne terjaj slovenskega uka v njegovi hiši in se ne jezi, če tuje z nami nočejo po domače govoriti. Saj so tuje — tuje in večjidel dobri prusaki. Bolj jezljivo je, če se domačin tuje dela! Pa brez zamere Luca! Saj sva si drugače dobra!

Od sv. Roka na Sotli. (Farovž pogorel). Tukaj ob virih Sotle, kjer je dolina ozka, stoji na desni strani na Štajerskem farna cerkva sv. Roka s farovžem na strmem bregu. V dolini na levi

strani Sotle na Hrvaškem pa je grajšina grofa Emilija Palfy-ja.

Pri grajšini je kapela sv. Joana Nepomučana. God tega svetnika obhajamo vsako leto slovesno. Letos na binkoštni ponedeljek je fajmošter sv. Roka svoje farmane v procesiji tje sprevaljal in opravil rano službo božjo. Ko župnik domov pride, najde streho svojega farovža v ognji. Ves je pogorel. Zavarovano ni bilo nič. Škoda se ceni na 2000 fl. Ker je fara majhna in večjidel malo premožna bo jako težko šlo s stavljenjem novega farovža.

Maribor. (Varujte se goljufnih igralcev.) Že večkrat je „Slov. Gosp.“ svaril pred goljufivimi igralci, ki se po Mariboru in okolici potepajo, in kogar v svoje mreže vjamejo, tega ogulijo: pa vse zastonj. Te dni so v neki krčmi pri sv. Jožefu zopet nekega posestnika iz Kaple, g. P. domu gredočega vjeli, ter mu 70 gold. izpulili. Goljuf je na mizo položil 3 orehove luščine, v eno je djal malo krogeljico, potem obrnil, nekoliko pomešal in dal staviti, v kateri bi bila krogeljica. G. P. je stavil 2 gold. in je dvakrat zadel; zdaj po nagovarjanji okoljstojčih stavi viši znesek, in zgubi, ravno tako drugokrat in take naprej, dokler ni šlo 70 gold. po vodi. Prepozno je spoznal, da ima z goljufi opraviti, in ko je protil, da jih bo pri gosposki zatožil, so se mu smejali, ter ga strašili, da, če to stori, bo za 20 gold. kaznovan, ker je za visok denar igral. Goljufi so se smejali, on pa se je solzil in šel žalosten na svoj dom. Naj bo vsak previden, kdor ima v Mariboru kaj opraviti, da mu goljufivi igralci žepa ne izpraznijo.

Iz Terbovlj. (Strelna ubila.) Sredo pred Telovim je na visokem Rečkem polji nad južno železnico v Trbovljskeji fari huda ura 19letnega hlapca na mah ubila, ko je k vlaki gonil. Gospodar Urlep bil je ravno par sežnjev za brano zaostal, deževnici z nogo pot odkazovat. To ga je smrti rešilo. Samo le omamilo ga je. Tudi vola padeta ter omamljena se dolgo valjata, pa izbrihata se zopet, ter drug za drugim vsak svoj kos jarma domu privlečeta. Fanta je udarilo vrh desne rame in ga grdo zmlelo. Nagle in nepredvidene smrti varuj nas o Gospod!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Kranjski deželni zbor je v svoji poslednji seji sklenil izdati slovar, v katerem bi bile iztolmačene besede hrvatske in slovenske. Potem je zahteval, da se naj šole bolj nadzorujejo, kakor se je to dosedaj godilo. Ob enem je močno ugovarjal temu, da vlada sloveščino zatiruje in paha iz gimnazij, iz realk in iz učiteljskih pripravnic.

Gališki zbor je osnoval ostro postavo zoper pijančevanje. Nespametni Rusini prosijo iz samega sovraštva do bratov Poljakov za večjo ponemčevanje. Vsakdo čuti, da imamo na vse